

[K. B. Andersen.]

det praktiske i at have ungpigenavnet ved hånden i tilfælde af en eventuel forestående separation eller skilsmisse, melder historien ikke noget om.

Også socialistisk folkeparti har holdt årsmøde eller kongres, som de kalder det, og vedtaget et nyt program og nye arbejds-linjer.

Det udadtil mest interessante ved denne kongres var den meget stærke tilrettevisning, der blev partiets officielle leder, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, til del, ved at kongressen tog afstand fra hans samarbejds-iver med socialdemokratiet. Fra socialdemokratisk side har vi stadig og vedholdende afvist enhver form for samarbejde med det ærede medlem og hans nye parti, der spiller præcis samme splittelsesrolle, som hans tidligere parti gjorde, den splittelsesrolle, som i så mange lande har bragt en borgerlig politik til magten. Nu har også det ærede medlems egne trukket ham hårdt i frakkeskøderne. Mon det ikke efterhånden kan gå op for det ærede medlem, at den vej ikke er farbar?

Man tør næsten ikke, her midt i den danske hyggelighed, tænke på, hvad der ville være sket med det ærede medlem, hvis det var lykkedes for det ærede medlem at få indført det samfundssystem her i landet, som det ærede medlem har virket for hele sit lange liv igennem. I så fald havde det ærede medlem nu været afsat som imperialistisk forræder eller noget i den retning med al udsigt til at blive et hoved kortere, omend, det indrømmes, med en svag mulighed for oprejsning efter en vis år-række. Sådan har fremgangsmåden jo været i de udrensninger, det ærede medlem har accepteret som et helt naturligt led af systemet i sin kommunistiske tilværelse. Nu derimod kunne det ærede medlem, fordi det ærede medlems livsværk, indførelsen af stalinismen på dansk grund, ikke lykkes, roligt trods nederlaget sætte sig i toget som en fri mand.

Spørgsmålet om partiets holdning til helhedsløsningen og til forsøg på som i Norge at gå sammen med den borgerlige opposition blev også debatteret.

I denne sammenhæng fremkom det ærede medlem med nogle oplysninger over for kongressen, der ikke er i ret god overens-

stemmelse med de faktiske forhold, for ikke at sige i klar strid med dem. Det ærede medlem forklarede, at når man ikke — som fra visse sider i partiet ønsket — stemte mod samtlige forslag i helhedsløsningen, var det for ikke at bringe regeringen i mindretal med de følger, det kunne have fået for regeringen og for det ærede medlems parti. Dette har jeg fra det ærede medlems blad. Denne fremstilling må dog vist bero på det, man i venlig formulering kalder en erindringsforskydning — og folketingsgruppen må have lidt under samme hukommelsestab, eftersom ingen af dem, mig bekendt, korrigerede formanden på dette punkt. SF stemte, som alle her ved, netop imod to af de afgørende love i helhedsløsningen sammen med de ærede medlemmer hr. Iver Poulsens, hr. Poul Sørensens og hr. Erik Eriksens partier med det resultat, at de pågældende forslag og dermed helhedsløsningen blev bjærget igennem på regeringens eget spinkle flertal.

Anderledes ville forholdene jo ikke være blevet, om partiet havde stemt imod samtlige love, ikke spor anderledes. I ingen tilfælde var regeringspartierne afhængige af SFs stemmer.

Nej, SF viste netop ved helhedsløsningen sin vilje til sammen med hele den borgerlige opposition at gå imod regeringen i en situation, hvor afgørende spørgsmål for arbejderne og andre lønmodtagere, herunder betydningsfulde sociale landvindinger, stod på dagsordenen. De borgerlige partier kunne derimod regne med SF-stemmerne i løbet mod regeringen og derfor tale om regeringens spinkle flertal.

Der er intet, absolut intet, i SFs holdning hidtil her i tinget, der tyder på, at partiet ikke med koldt blod vil ofre den nuværende regering, når lejligheden er der. Viljen har været klart demonstreret netop ved helhedsløsningen. Hvorfor så fortælle kongressen noget andet?

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen står altså nu efter en kongres, der har underkendt hans politiske linje — hvad nok så mange forklaringer fra det ærede medlem ikke kan dementere — og har fået lov at sidde tiden ud mod at lade sporvognsborgmester Brauer trække i trådene og lægge kursen. Her er samtaler med vognstyreren ikke forbudt under kørslen; de er tværtimod